

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cyrecio. 479.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Κυρηκίω. υοθ.

Ὡς τὸ οἶνος ὑπερκορῆς ἐστὶ χροῖμας, τοὺς τῆς ἀσθῆσεως ἀπαιτᾶς καὶ πόρως καὶ αὐλοὺς καὶ μινιγγας πληροῖ, καὶ πρέπει παρῆς ἀνοίαν τὴν ἀφρονοίαν. ἔπει καὶ ὁ θυμὸς ἔξω τῆς οἰκείας τάξεως πηδῶν, μέθης ἔργον ἀποφάνει τὸν νοῦν, μαρὰ δὲ τὴν φρένα ποιῶν, καὶ λύων παροινία τὴν τάξιν τῆς νήφους. ἀμφοτέρων τοιαυτοῦ ἀποχρώμεθα, ἔπει ποτῶ, ἔπει θυμῶ πολιορκουῖτε τῆ νοὸς ἀκρόπολιν.

Κανδιδιανῶ. υπ.

Τί ἀπεύδεις ἀδικεῖν ὃν ἔδει μᾶλλον φιλεῖν, τὴν πάντων περὶ σοῦ γνώμην σοι φανερώσαντα; αἱ γὰρ ἀφροσύνη πολλὰ κίς διαρθρώσαντο τοὺς ἀγάλτας, τὰ παραχθῆντα ὑβριτικῶς, ἰαθῆναι ὡς ἀσκησάσαι, εἰ ποῖν ὑβριν ἡγήσασαι, τῆ παράξει σαυτὸν ἀνυβριστὸν φύλαξον. εἰ γὰρ τὰ ἔργα σε βελπώσας, καὶ αἰλοιδεῖαι οἰχισοῖσαι.

ἀρχία.

Ἱερωνί. υπα.

Εἴ τι ὄνησεν ἡ τῆς βίβλου ἀνάγνωσις, δὲ ἔξον ὅτι τῆς πράξεως. εἰ δὲ μένεις ἐφ' ὧν ὀκείνη κατηρηρεῖ φαίνη καταιγιστοῦ αὐτῆς. καὶ πάντως ὅτι τοῦτοις ἡμεῖς ἔπει φθεγξόμεθα πὶ πρὸς σὲ ἀφροσύνη, ἔπει βιβλίον αἰτιουπι παρὰ χροῖμα, εἰ μὴ καὶ τῆς προτέρας καρπὸν θεασάμεθα.

ἀφροσύνη παρὰ χροῖμα ἀφροσύνη.

Ἡσαΐα. υσβ.

Τινὲς σε φασὶν ἐπ' ἐρημίας, ὄχλα γωγῆν, καὶ ἐν μέσῳ δῆμων ὄπλοφορεῖν, καὶ τῶ Δαβὶδ εἰκέναι φαντάζεσθαι, αὐτὸ τὸ πᾶσιν ἐμμανῶς ἐγκαλουῦντα. ἴδι δὲ χέτλιε καὶ ἐμβρόντητι, ὅτι ὁ μέγας Δαβὶδ οἰκονομία γεῖ

Cyrecio. 479.

Quemadmodum vinum, cum ultra satietatem infunditur, omnes sensuum meatus, ac cerebri membranas implet, mentemque in dementia conuertit; ad eundem modum iracundia extra metas suas proficiens, mentem temulentam reddit, eam videlicet furore afficiens, ac sobrietatis & vigilantiae ordinem per contumeliam & petulantiam infringens. Quapropter ab utroque abstineamus: nec per potum aut iracundiam mentis arcem oblideamus.

Candidiano. 480.

Quid cum iniuria afficere studes, quem potius charum habere debebas, ut qui tibi, quae de te omnium existimatio ac sententia esset, aperuerit? Simultates enim ac diffidia homines acutos ac solerti ingenio praeditos praesepere correxerunt, dum ut quae ab iis contumeliose perpetrata fuerant, sanarentur, effecerunt. Quocirca si contumeliae ducis ea quae audiisti, cura ut per probas actiones teipsum ab omni contumelia purum atque immunem custodias. Nam si opera tua emendaueris, maledicta, quoque & conuitia de medio tollentur.

Hieroni. 481.

Si ex libri lectione fructum aliquem percepisti, re ipsa id ostende. Si autem in iis rebus atque institutis permanes, quae ille reprehendit & insectatur, eum abs te condemnari apparet. Ac posthac nec per literas sermonem vllum tecum conferemus: nec librum postulanti praebimus, nisi prioris quoque fructum & vtilitatem perspiciamus.

Esaiæ. 482.

Aiunt nonnulli te in deserto loco incōditam turbam ducere, atque in medio vulgi agmine arma ferre, in eoque te Davidis exemplum referre opinionis errore tibi fingere, hoc ipsum cunctis furiosè obiciētum. Velim autem scias, o miser atque atto-

Q iiij